

v čemž toto záleží, jak uschováno jest, zajištěno neb uloženo. Předpisů o konečném výkazu o stavu čisté pozůstalosti sluší šetřiti i tehdy, když běží o léna, fideikomisy a dědictví substituční (§ 173 tamtéž).

Výkaz o rozdělení pozůstalosti viz Pozůstalost.

Výkaz o splnění poslední vůle viz Pořízení poslední a Vykonalatel poslední vůle.

Výkaz podílu povinného viz Podíl povinný.

Výkazy poplatkové.

I. Pojem.

Soud má úřadu poplatkovému podati zprávu o každém závěrečném úkonu řízení pozůstalostního vyjímaje případ, že tu není žádného jmění nebo že aktiva neobnášejí beze srážky dluhů (passiv) více než 50 zl., kterážto aktiva mají přejíti jen na osoby uvedené pod p. s. 106 B. a (výn. min. fin. ze dne 20. dubna 1854 č. 106 ř. z., § 46 popl. z. a § 82 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). O těchto závěrečných úkonech mají soudy vésti zvláštní dodavací knihu a učiniti o nich od případu k případu — nejdéle však v období 8 dnů — sdělení úřadu bernímu a poplatkovému (výn. min. sprav. ze dne 31. března 1885 č. 3268). Soudy pozůstalostní mají kromě toho vésti měsíční seznamy a do týdne po uplynutí dotyčného měsíce zaslati je příslušnému úřadu poplatkovému; do nich zanéstí sluší udání o pozůstalostech v měsíci tom soudně odevzdaných, a o pozůstalostech v měsíci věřitelům místo placení (jure crediti) přepuštěných, pozůstávajících z věcí movitých (§ 73 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.), z kterýchžto pozůstalostí poplatek v kolcích zapraven byl, posléze zanášejí se do seznamů těch udání o záznamech úmrtí v měsíci v tom smyslu vyřízených, že pro nedostatek jmění projednávání pozůstalosti místa nemá (§ 72 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854) [nař. min. sprav. ze dne 27. prosince 1888 č. 19.341, věst. min. sprav. č. 51]. Následkem zák. ze dne 31. března 1890 č. 53 ř. z. o obměně zákonů o poplatcích kolkových a přímých, pokud se týká, nař. min. sprav. ze dne 8. června 1890 č. 10.306, věst. min. sprav. č. 27 byl předpis onen potud změněn, že k rubrikám formuláře předepsaného nařízením min. sprav. ze dne 27. prosince 1888 č. 19.341 přibýly ještě rubriky takové pro jmění nemovité a pro data berní.

II. Hlavní dědic má zcela nezávisle od svrchu naznačeného vyrozumění podati u úřadu projednávajícího pozůstalost výkaz pozůstalosti (§ 46 popl. z.). Této povinnosti není hlavní dědic ani tehdy sprostěn, když soud opominul vyrozumění v odst. 1. zmíněné (rozh. ze dne 24. ledna 1891 č. 5701). Tyto pozůstalostní výkazy obsahovati mají: jmění pozůstalostní, srážky, příkázání pozůstalosti a zvláštní poplatky z nemovité pozůstalosti a z převodů majetkových, které nastoupily následkem příkázání pozůstalosti jednotlivým dědicům (§ 46 popl. z., nař. min. fin. ze dne 23. března 1852 č. 84 ř. z. a cís. nař. ze dne 19. března 1853 č. 53 ř. z.). K výkazu tomuto přiložiti jest toliko ony doklady v prvopisu nebo v ověřeném opisu, kterých nebylo použito již při projednávání. Pozůstalostní úřad zkoumati má tento výkaz, provéstí příslušné doplnění a opravy v něm a pak zaslati jej ihned s potřebnými poznámkami úřadu poplatkovému, u kterého zůstane jakožto účetní doklad (nař. min. fin. ze dne 11. listopadu 1852 č. 41537). Kde se projednává pozůstalost ústně, poříditi sluší výkaz za spolupůsobení úřadu projednávajícího (§ 46 popl. zák., nař. min.